

ב הביאו לו פרי שחייב וחייב עליו יותר מן הראשון, צריך לברך לכלו עלמא אם לא היה דעתו מתחלה לפטור גם זה בפירוש, דין שפטור אינו חשוב לחשוב דרך גרא אלא אם כן נתכוין, אפילו היה מונח לפני מתחלה דין הכה כدلעיל⁵ [כלל מ"ט סי' י"א] (סי' ר"ו ור"א):

ג בירך על שכר ונתקוין⁶ על כל מה שיביאו לו מברכת "שהכל", אין צורך לברך על דגים. ובסתם, אפילו עדין לפני עוד שכר, צריך לברך על הדגים, שזה הוא מין אחר לגמרי, ולא דמי לאגוזים ותפוחים שעל כל פנים הכל מין פירות (מ"א סימן ר"ז):

ד בירך על הלחם והביאו לו עוד לחם, אף על פי שלא היה דעתו מתחלה על זה וגם לא נשאר לפניו, אפילו הכى אין צורך לברך, דמסתמא דעתו לאכול לשובע. אבל אם היה בדעתו רק לאכול בדרך משלבי גלוסקאות ולא יותר ואחר כך נמלך ממש שיאכל עוד, צריך לברך, אפילו עדין לפני עוד מהראשונים (ט"ז סימן קע"ד ס"ק ר' ומ"א סי' קע"ט ס"ק ר'):

ה כל זה לא מיيري אלא האדם שאוכל משלו. אבל אם אוכל על שלחן אחרים, כיוון שבירך על מין אחד, פוטר כל מה שיביאו לו עוד, ואפילו לא היה לפניו עוד מהראשונים, להכל תליא בדעת בעל הבית, אם לא שנמלך ממש.⁷ ואם לא היה בדעת בעל הבית ליתן להם יותר רק לבקשת האורחים נתן להם עוד, נראה לי דין צריכין לחזור ולברך⁸ (במ"א סי' קע"ט ס"ק ז' משמע שאין צורך לברך שכח דاتفاق דבעל הבית סומcin שידעו שיתנו להם כל צרכם, ע"ש, ובס"ר ר"י במ"א ס"ק ז' מה שהגיה הר"י שכח כיוון שתלו בדעת בעל הבית אינו נעשה היסח הדעת):

ו דין אם בירך על הפרי ולא היה מזמן לפניו, ודין אם בירך עליו ונאבר מידו, או שאינו ראוי לאכילה, עיין לעיל כלל ה' סימן ז' ח':

ז מי שבא לסעודה⁹ ונתנו לו כוס ובירך עליו ואחר כך נתנו לו עוד כוסות, אם המנהג כן, מסתמא דעתו על כולם¹⁰. ואם לאו, צריך ברכה¹¹ על כל אחד ואחד (סי' קע"ד):

פסקי משנה ברורה

צריך לברך (ס"ק כ"ב). 5. פי' אם היה מונח לפני פרי חשוב ופרי פחות חשוב ולא כיוון בפירוש בדעתו לפטור את החשוב צריך לחזור ולברך, אבל החשוב פוטר את האינו חשוב (סי' ר"א ס"ק ל"ב). 6. וכן אם היו מונחים לפני בשעה שבירך (סי' ר"ו ס"ק כ"א). 7. הינו שאף אם הבעל הבית יאכל וישתה לא יאכל וישתה עמו (סי' קע"ט ס"ק ז'). 8. אין במ"ב. 9. הינו בדרך עראי שלא קראווה להיות נקבע עמהם (סי' קע"ג ס"ק י"ד). 10. ומכל מקום טוב יותר שיכוין בשעת ברכה על כל מה שיתנו לו (סי' קע"ט ס"ק ט"ז). 11. עי' במ"ב סי' ק"צ ס"ק י"ט.